

Pituuffik News

nr. 2/2005

Onsdag den 23. februar 2005

Isen lægger sig

Foto: Walther Toft

NDHOLD

Nr. 02/2005

DET SKER I THULE

SIDE 2

INTRODUKTION TIL GRØNLAND

SIDE 3

EN BY I DISTRIKTET

SIDE 4

VERDENS HÅRDESTE SKILØB

SIDE 5

NORDLYS

SIDE 6

INDSAMLING TIL ASIEN

FASTELAVN

SIDE 7

EN ARBEJDSPLADS I GC

SIDE 8

EN ARBEJDSPLADS I GC

SIDE 9

FRA VOR MAND I MCGUIRE

FRA VOR MAND I GSP

FÆLLESTILLIDSMANDEN

SIDE 10

ET BARN AF GRØNLAND

SIDE 11

KOMMUNIKATION FØR OG NU

SIDE 12

REDAKTIONENS SPALTE

MASTER MANAGEMENT

SIDE 13

VI SIGER GODDAG OG FARVEL

SIDE 14

SNE OG HØR

SIDE 15

BAGSIDE

UDGIVER:

GREENLAND CONTRACTORS

DK - 3970 PITUFFIK

ANSVARSHAVENDE:

INGE W. BÜLCK

REDAKTØR:

WIVIAN HEDEGAARD

TRYK: NOFOPRINT A/S

OPLAG: 825

Næste nr. udkommer: 23.3. 2005

Deadline: 15.3. 2005

Det sker i Thule

Af Inge W. Bülcck

Så er lyset for alvor på vej tilbage, og dagene bliver længere og længere. Dette giver større mulighed for at tage på ture off-base og nyde naturen og omgivelserne. Vi skal dog, indtil 15. maj, huske at melde til Hilltop, når vi drager udenfor basen og melde til dem igen, når vi er vendt tilbage.

First Light Festival er dermed også på banen igen, nemlig lørdag den 26. februar, hvor det amerikanske band Plunge spiller op til dans i Hangar 7.

Planlægning af phase-in af den nye kontrakt er godt i gang, og der er på nuværende tidspunkt nedsat 15 projektgrupper, der skal arbejde med forskellige aspekter af GC 600. Grupperne vil bestå af relevante medarbejdere samt eksterne konsulenter, hvor det er nødvendigt.

Alle divisioner vil blive direkte involveret i disse projektgrupper, men selv om ikke alle underafdelinger bliver direkte involveret, skal vi alle være med til at støtte op omkring den omstillingsproces, som GC som virksomhed skal gennemgå for at imødekomme kravene i den nye kontrakt. Den nye kontrakt forventes at blive underskrevet medio marts måned.

Vi skal stadig have fokus på at nedbringe antallet af trafikuheld i Thule. Det er den grønlandske færdselslov, der er gældende for Thule Air Base, og Den Danske Betjent skal tilkaldes ved alle biluheld, og han vil i hvert tilfælde vurdere, hvorvidt der er tale om uagtsom kørsel med grundlag for at udstede en bøde.

Der har siden 1. januar 2005 været i alt 8 biluheld, som GC har været involveret i, med en samlet skadessum der overstiger 65.000 kr. Vi skal alle være med til at reducere disse tal. Både ved selv at køre hensigtsmæssigt og efter forholdene samt ved at gøre vore kolleger opmærksomme på, når forholdene pludseligt har ændret sig.

Vi har netop haft besøg af Johannes Rosing fra Greenland Resources, som har holdt foredrag for både GC medarbejdere og USAF om det grønlandske samfund. Johs havde taget sin afløser Kristine Rasmussen med, så hun kunne blive introduceret til Thule og til GC's afdelinger. Johs går på pension i løbet af april måned, hvorefter Kristine overtager rollen som GC's rekrutteringskonsulent i Nuuk.

Fra den 23. – 25. februar besøger Brigadier General Richard E. Webber, 21st Space Wing Commander, basen. General Webber er chef for Installation Commander i Thule.

Fra den 1.-23. marts vil erhvervspsykolog Anne Karin Schmidt opholde sig i Thule for at afholde et nyt lederkursus, „Lederen som kompetenceudvikler“, for alle arbejdsledere i GC.

Til slut vil jeg endnu engang gerne takke alle medarbejdere som både med arbejdsindsats, økonomiske bidrag og „overbærenhed“ i forhold til de auktioner, hvor nogle medarbejdere blev „solgt“ til forskellige „missioner“, har været medvirkende til, at indsamlingen blandt medarbejderne til fordel for ofrene for flodbølgen i Asien samlet er kommet op over 40.000 kr.

Introduktion til Grønland

Af Johs. Rosing, Greenland Resources A/S

Det er ved at være et lille år siden, at jeg sidst var i Pituffik for at afholde kurser og foredragene "Introduktion til det grønlandske samfund".

Onsdag den 9. og torsdag den 10. februar 2005 deltog ca. 35 GC-medarbejdere på de dansksprogede introduktionskurser, der blev afviklet i Pavillonen. Fredag den 11. og mandag den 14. februar var det USAF-personel, der var indbudt til at høre på mine foredrag. Foredragene var velbesøgte, idet der om fredagen var 30 amerikanere og 25 om mandagen. Foredragene blev holdt i Community Activity Centrets "biografsal".

Lørdag den 12. februar var der i Community Activity Centret arrangeret et åbent foredrag om det grønlandske samfund for alle interesserede. Her mødte 16 tilhørere op.

Det må betegnes som meget tilfredsstillende, at ikke færre end godt og vel 100, danskere, amerikanere og grønlandere, har haft lejlighed til at få et indblik i dette land, dets historie, dets geografi, erhverv før og nu, samfundet som det er i dag samt en lille smagsprøve på det grønlandske sprog. Mon ikke alle der deltog, har fået lidt flere brikker til deres billede af Grønland og grønlandere.

Jeg flytter i øvrigt til Danmark – til det milde og smilende Sydfyn – og gearer lidt ned i mit aktive arbejdsliv, men efter aftale med GC påregner jeg dog fortsat at komme et par gange om året til Pituffik og fortsætte med mine introduktionskurser og

Til møde med personale- og administrationsafdelingen

Besøg på BMEWS Site 1

Ny medarbejder i Greenland Resources

Cand.Scient.Soc. Kristine Rasmussen startede den 1. januar 2005 i rekrutteringsfunktionen hos Greenland Resources A/S i Nuuk. Det er første gang hun besøger Thule Air Base, og hun fortæller, at hun er positivt overrasket over det store format, det hele har. Dining Hall er stor, barakkerne er store, ja selv naturen er større end den, hun er vant til. Her kan man se meget langt uden at være afgrænset af fjeldtoppe. Der er et hav af forskellige arbejdspladser, og hun ser mange gode muligheder for nye grønlandske medarbejdere.

Under dette besøg forsøger Kristine at danne sig et indtryk af Thule Air Base som arbejdsplads, når hun forhåbentlig snart kommer igen, vil hun gå mere i detaljer.

Det har været en stor oplevelse at være her, og det skyldes ikke mindst de ture, hun allerede har haft til bl.a. Dundas, BMEWS og Sydbjerget.

På besøg i fasehytte med Margit Jensen

En by i distriktet Kangerluarsuk

Kangerluarsuk ligger på et lille næs ved Bowdoin Bjord i Inglefield Bredning ca. 25 km øst for Qaanaaq og 22 km fra Qeqertat. I 1953 ved udflytningen fra Dundas flyttede 2 familier bestående af 3 mænd, 2 kvinder og 4 børn til Kangerluarsuk – de to af mændene var storfangere. På bopladsen ligger stadig de to huse fra 1953. Det ene hus bliver benyttet til lejrskoleophold af elever og lærere fra Qaanaaq skole. Det andet hus bruges af familier på fangst, da der er god fangst i området.

I en årrække boede Inuutersuaq og Naduk Uvdloriaq i huset. Det var Inuutersuaq, der fortalte beretningen om sine forfædre – den sidste indvandring af eskimoer fra Canada til Qaanaaq-området i det forrige århundrede. En dramatisk beretning om indvandringen er nu nedskrevet til glæde for kommende generationer (redaktionen prøver ihærdigt at få fat i beretningen).

Lejrskole for

Fangerhytte til fangere på gennemrejse

Kødstativ til fangsten

GC medarbejdere træner til verdens hårdeste skiløb

To medarbejdere fra Greenland Contractors deltager i verdens hårdeste skiløb, Arctic Circle Race (ACR) i området af Sisimiut den 8.-10. april 2005

Af Wivian Hedegaard

Der var ikke så langt fra tanke til handling, da ACR kom op til diskussion en gang i efteråret 2004. Lise Kronborg havde tidligere på året deltaget i Vasaløppet og besluttede, at ACR skulle være det næste trin på udfordringsrangstigen. Men - hun manglede en makker. Da Lise til dagligt arbejder i Sports og Fitness Centret, havde hun alle muligheder for at vælge netop den makker, hun passede sammen med, og valget faldt på Kent Uhre Knudsen.

Med GC som sponsor

De to skiløbere manglede en sponsor og adspurgte, gik GC helhjertet ind i projektet. De to deltagere blev tilmeldt løbet i december 2004, og lige nu går tiden med at samle udstyr samt få den basale træningstilstand i orden. Når lyset kommer tilbage forlades romaskiner, ergometercykler etc., og træningen flyttes over til ski og is, og så skal der satses. Begge håber, at de bliver mellem de bedste deltagere i midtergruppen. Med til løbet følger i øvrigt undertegnede som hhv. "vandbærer" og journalist.

Og hvem er de så

Vi lader her de to deltagere præsentere sig selv:

Lise Kronborg, 26 år. Fysioterapeut B. Pt.

Motto: Alt er muligt og alt kan ske!

Jeg har taget orlov fra mit job som fysioterapeut på en klinik i Danmark, og er kommet til Thule for at søge nye udfordringer og oplevelser. Dem finder jeg dagligt i Sports and Fitness Center på Thule Air Base og i omgivelserne her omkring. Dagene kan byde på alt fra gulvvask til personlig træning, holdinstruktion, vandre- og skiture udendørs samt isklatrung, så snart vejret tillader det.

Min hunger efter udfordringer kommer bl.a. fra 4 år på landsholdet i letvægtsroning. Herfra har jeg fået stor erfaring med målrettet træning, kost og konkurrence. I marts 2004, umiddelbart efter endt karriere indenfor roningen, blev et gammelt ønske indfriet. Verdens længste langrendsløb - Vasaløppet på 90 km i Sverige - blev mit startskud til nye udfordringer. Det var hårdt, meget hårdt endda. Alligevel er kursen nu sat mod næste mål - verdens hårdeste skiløb - Arctic Circle Race 2005 i Sisimiut. Basisformen bliver nu, som altid, holdt ved lige med løb, ergometer roning, spinning, styrketræning og anden supplerende træning. Så snart isen kan bære, er det dog slut med at hygge sig inde i varmen. Så gælder det kilometer efter kilometer ude på skiene, så vi kan blive hærdede.

Kent Uhre Knudsen, 37 år, Cand. Scient. kemi/matematik og HD Miljø

Jeg er taget til Thule for at opleve den storslåede grønlandske natur og få lov til at arbejde på en ganske speciel arbejdsplads, der på mange måder fungerer som en stor familie. I det daglige arbejder jeg i miljøafdelingen, hvor jeg tager hånd om miljøet for en hel lille by - lige fra rent drikkevand fra indlandsisen til håndtering og udskibning af affald.

Arctic Circle Race har jeg tidligere mest kendt fra fjernsynet - men denne gang er jeg lykkelig over at kunne være en af deltagerne, og få lov til at kombinere og udleve mine store interesser indenfor friluftsliv og udholdenhedssport i Grønlands storslåede natur.

Jeg har dyrket udholdenhedssport siden jeg var ganske ung, og løb mit første maratonløb allerede som 16-årig. Siden har jeg dyrket orienteringsløb på højt plan, besteget Polens og Norges højeste bjerge samt været på mange fjeldskiture i Norge. Jeg har en forventning om, at Arctic Circle Race bliver meget hårdt specielt pga. den kuperede rute, den tørre sne og, at det er et løb over flere dage. Alligevel er jeg sikker på, at de mange timers træning i basens moderne fitnessfaciliteter samt skitræning på havisen vil gøre, at jeg er helt "fit for fight" og klar til udfordringen den 8.-10. april.

I de næste numre af Pituffik News vil vi følge de to deltagere, ligesom de også vil kunne følges på GC's hjemmeside (nyheder) www.greenlandcontractors.dk.

Fakta::

Det klassiske Arctic Circle Race, der afholdes i perioden 8.-10. april 2005, strækker sig over en distance på 160 km i et landskab 65 km nord for Polarcirklen. Løbet er Grønlands største internationale sportsbegivenhed. Ruten består af tre etaper på hhv. 57km, 46km og 57 km (se rutekort). To af ruterne udgår fra Sisimiut, og den tredje og sidste både starter og slutter i terrænet.

Deltagerne overnatter i uopvarmede 2- og 3-mands telte i en dertil oprettet camp, skal selv lave mad og i øvrigt klare sig selv.

Sidste år deltog 132 personer, og kvinderne gennemførte løbet i tiden 16-18 timer, mens midterløberne hos mændene gennemførte i tiden 14-17 timer.

Nordlys

Nordlyset er som navnet antyder, knyttet særligt til polområderne. Det forekommer hyppigst i et bælte rundt om den magnetiske pol i en afstand på omtrent 2500 km fra den. Denne nordlyszone går over Nord-Skandinavien, over Island og sydspidsen af Grønland, gennem det nordlige Canada, over Alaska og langs nordkysten af Sibirien.

Nordlyset optræder hyppigst og med størst intensitet langs et ovalformet bælte, "nordlysovalen". Kortet viser zonen på den nordlige halvkugle, hvor man oftest ser nordlys om natten. Der er en tilsvarende oval på den sydlige halvkugle.

Polarnordlys

Nordlys optræder også i de centrale polområder, nærmere magnetpolerne end i ovalerne. Lyset er svagere end i ovalerne og farvesammensætningen er anderledes. Udbruddet af polarnordlyset har kort varighed. Ellers ved man meget lidt om, hvordan det bevæger sig. Hovedgrunden til dette er, at området er vanskeligt tilgængeligt og desuden mangler man permanente nordlysobservatorier i de centrale polområder.

Hvordan opstår nordlys

Solen sender ladede partikler (protoner og elektroner) ud i verdensrummet. Nogle af disse bliver indfanget af Jordens magnetfelt. De tiltrækkes af de magnetiske poler.

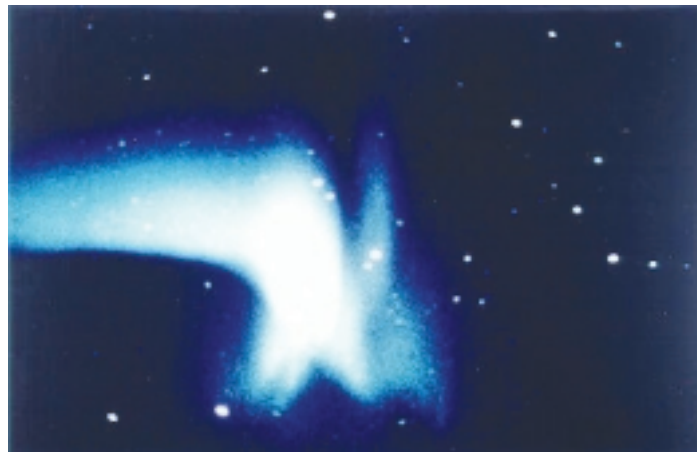
Derfor ses de lysfænomener, de fremkalder, oftest nær ved polerne.

Når partiklerne støder sammen med atmosfærens molekyler, udsender disse lys. Lysudsendelserne kommer mellem 90 og 300 km's højde. Lyset har forskellig bølgelængde. Det ser vi som forskellige farver. Anslåede iltatomer giver røde og gulgrønne farver, og mere blålige farver stammer fra kvælstofmolekyler.

Barndommens nordlys (af Maline Petersen)

Nordlys er noget af det smukkeste og mest fascinerende, der findes på himlen. Som børn var vi ikke til at få hjem/ind om aftenen, når vi med nabobørn legede med sne, byggede snehuler, kælkede, stod på ski og kørte på hundeslæde, og der samtidig var nordlys på himlen.

Som børn troede vi på alt, hvad de gamle fortalte os, og især historierne om nordlys gjorde os meget bange. Vi fik fortalt, at nordlyset var onde døde mennesker, der spillede fodbold med kranier. At nordlyset kunne finde på at tage os til fange, og hvis nogen fløjtede, så ville det komme nærmere. Derfor skældte vi altid ud, når nogen begyndte at fløjte, hvorefter vi skyndte os at løbe hjem.

Kraftig nordlysstråle ved Narsarsuaq i Sydgrønland

Nordlys trænger gennem huller i skydækket

Nordlys i Nordjylland

Indsamling til Asien

Af Wivian Hedegaard

Indsamlingen er afsluttet og det indsamlede beløb udgør

kr. 44.385,20 fra GCs medarbejdere og
kr. 30.000,00 fra GC

Ialt blev der indsamlet kr. 74.385,20.

Via indsamlingsbøsserne indkom kr. 21.563,34, via radioshow og donationer ved løntræk kr. 22.821,86.

Initiativgruppen takker alle, som har givet et bidrag eller på anden måde har hjulpet med indsamlingen. Det er ren fornøjelse at stå for en indsamling, hvor der er så mange gavmilde givere. Indsamlingen kom lidt sent i gang, så mange medarbejdere havde allerede doneret et beløb til indsamlingen via andre kanaler.

Rødhåret divisionschef

Det varede lidt inden det gik op for radiolytterne, at der var en indsamling i gang. Første udsendelse var lidt skuffende, anden lidt bedre, men den tredje var rigtig sjov. Telefonerne glødede og buddene svirrede om ørerne på en. De fem topscorere ved radioshowet blev:

1. Erland Søndergaard og Louise Adolph skal servere friskbrygget kaffe og nybagte rundstykker for Site Management hver morgen kl. 06.00 i en uge: USD 551
2. Erland Søndergaard skal lade hårpragten falde: USD 500
3. Inge W. Bülick skal bytte bil i en uge (med andet GC køretøj): USD 400
4. Poul Erik Østergaard Jensen skal lade sig farve rødhåret: USD 275
5. Allan Hansen & Winnie Poulsen skal forestå 2 timers danseundervisning i Polka i TOW Club over 4 fredagsaftner for alle interesserede: USD 240

Fire af de fem fik købt sig fri, men Poul Erik er rødhåret næste gang, han kommer tilbage fra ferie.

Kaffe og boller?

Steen Groth Clausens skæg kom op i USD 110, det samme gjorde Finn Kjær Hansens skæg, Anders B. Jensen skal undervise i Step Aerobic i Fitness Center USD 120, Elisabeth Wagner og Jørn Rose skal synge Karaoke – mindst 5 numre – i TOW Club: USD 150, Jørn Møller skal have lavet rød hanekam: USD 100 etc. etc. Alle de ovennævnte personer fik købt sig fri i sidste øjeblik, men at Calle Korsgaard bager og serverer friske boller i Community Centeret den 6. marts er forhåbentlig en kendsgerning.

Marianne Hammelboe tæller sammen

Fastelavn

35 deltagere mødtes i Fitness og Bowling centret fredag den 11. februar 2005 for at fejre fastelavn

Af Anette G. Christensen

Efter en kort introduktion til programmet og reglerne for aktiviteterne gik vi i gang med at "bide til bolle". Seks boller ad gangen blev hængt op i de to håndboldmål, og det gik herefter ud på at få bollen spist så hurtigt som muligt, uden at den faldt af snoren. Thomas Schiøttz blev en suveræn vinder med 0,52 sek. efterfulgt af Jay Waldner med 1,28 og Kristian Jensen med 1,30.

Dernæst var der plastiksækkevæddeløb. Alle deltagere hoppede i plastiksække tværs over gulvet og tilbage igen. Præsten, David DePinho, kom i mål næsten før alle andre startede, idet han var ekstremt god til at hoppe.

Derefter slog vi katten af tønden, og de fire tønder blev totalt smadrede. Alle danskere og grønlandere kastede sig over tøndens indhold af slik, mens amerikanerne så målløse til. De lærte dog hurtigt, hvad det gik ud på.

Følgende blev kattedronninger: Justine Knudsen, Joe Dennis, David DePinho og Michael Andersen.
Følgende blev kattekonger: Ronnie Nielsen, Michael Aiken, Capt Gallagher og Anders B. Jensen.

Herefter var der bowling. Der var tre gratis spil og pizza til alle deltagere, som blev til et stykke ud på natten.

Det var en kanonsjov aften.

Charlotte Selvig og Caroline McEwens

Kattekonger og kattedronninger

Personale og Administration – en arbejdsplads i GC

Nederst til øverst:
Randi
Wivian
Nina
Pernille
Birte

Af Wivian Hedegaard Foto: Walther Toft

Medarbejderne i personaleafdelingen er samlet for at tale om, hvordan man ønsker at beskrive afdelingen i næste nummer af Pituffik News. Man slår to fluer med et smæk, da næste MVUS afdelingsmål er at synliggøre afdelingen samt beskrive, hvad hver enkelt medarbejder arbejder med, således at GC's medarbejdere ved, hvem de skal henvende sig til, når de har et personaleadministrativt spørgsmål.

Randi Egede, praktikantvejleder

Kl. er 06.45 og Randi kommer lige forbi for at fortælle, at hun først kører i Dining Hall for at hente morgenmad til en syg elev for derefter at tage de to elever, som skal på skole, med til Airport, så hun kan se at de er kommet ordenligt afsted. Randi er tilbage på kontoret igen kl. 07.30. Resten af dagen går herefter med at lave uddannelsesplaner, kontakte supervisors, kontakte erhvervsskolerne på Grønland, samt vejlede et par elever, som lige kommer forbi kontoret. I eftermiddag har hun en tid på Base Medical Clinic, hvor hun skal tolke for en grønlandsk medarbejder, som kun føler sig tryk, når Randi er med. Randi bliver også brugt, når der kommer patienter ind fra distriktet for at blive behandlet på klinikken. Randi bor i en lejlighed i den ene af elevbarakkerne, så eleverne altid kan få fat i hende, så man må sige, at jobbet er full time.

Arbejdsområde: Støtte og vejleder for ca. 25 grønlandske elever.

Pernille Kløverpris, Personnel Specialist

Pernille er i gang med afviklingen af et kursus i Pavillonen. Det kræver noget af en flyttemand at afholde kurser uden for kursuslokalet i #274. Til Pavillonen skal slæbes kaffemaskine, kaffe, krus, IT udstyr, overhead, ostemadder etc. Hun er lige til stede, når kurset begynder, for at se om der skulle mangle noget, så er det tilbage til #274 for at nå at få telefonkontakt med AMU-centrene i Danmark, inden de lukker. De første morgentimer skal udnyttes, da AMU-centrene som regel lukker kl. 15.00, hvilket er kl. 10.00 Thule tid. Derfor kan det ofte være svært at træffe den rigtige person lige med det samme.

Kursusbudgettet er blevet væsentligt forhøjet. GC's medarbejdere ønsker mere personlig udvikling, derfor er der også afsat flere penge til uddannelse end tidligere. Resten af dagen går med at planlægge flere nye kurser, så skal der lige laves en rapport, en statistik eller en skriftlig advarsel foruden de andre ad hoc opgaver, som kommer i løbet af dagen.

Arbejdsområder: Planlægning og afholdelse af kurser, udfærdigelse af afdelingens rapporter, opsigelser og skriftlige advarsler, genplacering, statistikker etc.

Personale og Administration – en arbejdsplads i GC

Nina Lund, Personnel Specialist

Fra morgenstunden har Nina gang i korrespondancen med rekrutteringskontoret i København. Der er kommet personalefiles på nye medarbejdere, men der mangler en screening. For at få sagen ud af verden så hurtigt som muligt, ringer Nina til København, screeningen var på vej. I mellemtiden er der kommet en opringning fra kysten, og der ligger en telefonbesked om at ringe tilbage. En person fra Ilulissat har indsendt en uopfordret ansøgning, og vil nu høre, hvornår der er et job. Vedkommende får forklaret, at han er i emnebanken, og at han bliver interviewet, når der er et ledigt job. Så skal der lige laves et par midlertidige opholdstilladelser, før hun skal i gang med at lave introduktionsmapper til 11 nye medarbejdere. Senere på dagen kommer der et par personalebestillinger, som Food Services gerne vil have besat med grønlandske medarbejdere. Nina kontakter Johs Rosing, Greenland Resources, som er sparringspartner, når det gælder ansættelse af grønlandsk arbejdskraft. Der er tre emner i emnebanken, som skal interviewes til jobbet, og man diskuterer interviewform (personlig/telefonisk) og tidsfrister. Arbejdsområder: Rekruttering af grønlandsk arbejdskraft, udstedelse af badge og opholdstilladelser, modtagelse af nye medarbejdere, briefing, etc.

Birte Larsen, Lærer/sekretær

Telefonen ringer og Birte, som ved siden af sit lærerjob, er sekretær i personaleafdelingen, bliver spurgt, om hun ikke lige kan få fat i en arbejdsleder, som skulle være til møde i #274. Så er der lige et par ekspeditioner ved skranken med adresseændringer og underskrivelse af kontrakter. Ellers ekspederer Birte dagens post, som indeholder interne overførsler, kontraktskriving, personalebestillinger etc. under kyndig vejledning af Pernille eller Nina. I løbet af dagen og et par gange af ugens aftener, underviser Birte i hhv. dansk og engelsk. Har vi ikke fundet ud af, at det er ved at være fyraftenstid, skal vi nok komme i tanke om det, når Birtes aftensmad kommer i en taxa omkring kl. 17.00.

Arbejdsområder: Undervisning i dansk og engelsk, behandling af dagens post, oversættelser til engelsk etc.

Familiebesøg, opholdstilladelse forklares

Wivian Hedegaard, Information/PR Specialist

Så er det hurtig udrykning, der skal lige tages et foto af månen, som den står nu, lige det rigtige sted stor og rund bag ved Dundasbjerget. Man er altid på jagt efter et godt billede i PR-funktionen, som også indebærer at være redaktør for Pituffik News. Motivet var der ikke noget i vejen med, men udstyret kunne ikke helt leve op til forventningerne. Heldigvis er der flere gode fotografer med bedre udstyr, som er meget villige til at hjælpe. Så skal der tænkes på næste udgave af Pituffik News, hvem skal være den næste afdeling i GC og fylde midtersiderne, hvad er der af begivenheder, som alle gerne vil læse om, hvem er god til at skrive, og hvem har noget interessant at fortælle. Så skal planlægningen til det næste jubilæumsarrangement igangsættes, og indimellem er der lige et møde om nyt design og tekst til hjemmesiden. En ny informationsbrochure skal videreudvikles, og så skal der lige tænkes på nyheder om GC, som de grønlandske aviser måske ville være interesseret i at bringe.

Arbejdsområder: Research, tekst, fotografering, redigering og layout af Pituffik News samt andre publikationer, jubilæumsarrangementer og runde fødselsdage samt personaleadministrative ad hoc opgaver.

Imens Nina er til en hurtigt bestilt fratrædelsessamtale ude på basen, og Pernille er i kursuslokalet, "vælter" det ind med medarbejdere ved skranken, som de tilbageblevne medarbejdere i afdelingen ekspederer.

Ja, det var så en ganske almindelig dag i personaleafdelingen.

Alle medarbejdere samlet i personalekontoret

Nye medarbejdere ankommer i Airport

Fra vor mand i McGuire

Af Kim Pelle

Så er vi i gang med 2005. Vi har fået en masse sne i McGuire i løbet af januar – næsten en halv meter. Det giver en del problemer i trafikken, men det betyder ikke det store for vores operation. Ligesom I nu venter på, at solen skal komme tilbage, venter vi på, at temperaturen sniger sig over frysepunktet, så vi kan komme i gang med foråret.

2005 bliver et utroligt spændende år for vores operation. I løbet af den første del af sommeren skal vi flytte til vores nye kontor i den nye fragtterminal. Vi skal omstille os til kravene i den nye kontrakt, og jeg regner med, at vi skal i gang med en masse nye opgaver da vi, i samarbejde med indkøberne i Thule, skal sikre, at vi kan fastholde de leverandører, vi har behov for. Vigtigst bliver det at fastholde vor nuværende fødevareleverandør samt sikre, at den ugentlige leverance sker som hidtil. I slutningen af sommeren overgår Suzy til heltid, og jeg regner med, at I vil se hende i Thule, inden stormsæsonen starter i september.

Fra vor mand i GSP

Af Holger H. Mortensen

GSP i Kangerlussuaq har ansat i alt seks medarbejdere. Til stede i Kangerlussuaq er der i øjeblikket kun tre, idet de øvrige tre er i "marken". En medarbejder er i Aasiat, og en er i Manitoq, begge steder for at udføre eftersyn for Grønlands Lufthavnsvesen (GLV). Desuden skal medarbejderen i Manitoq installere en ny vejstation i samarbejde med Dansk Meteorologisk Institut (DMI). Den tredje medarbejder er på kursus først i Danmark og senere i Norge.

De tilbageblevne medarbejdere i Kangerlussuaq passer kunderne, som er Naviair, DMI og GLV. I øjeblikket er vi ved at etablere et radiosystem med 20 radioer, som senere skal flyttes til Ilulissat. Kunden er et canadisk filmhold fra Disney, som kommer til Grønland den 1. marts 2005.

Som et kuriosum kan nævnes, at Karen Littauer er blevet ansat til Disney-holdet på grund af sit kendskab til Grønland, og fordi hun er filminstruktør (Red.).

Fællestillidsmanden

Af Thomas Eisenhardt

Den forgangne måned har været forholdsvis stille og rolig, men nu er solen ved at være på vej op over horisonten igen, og det betyder, at aktivitetsniveauet begynder at stige frem til kulminationen hen over sommeren. Netop i år ser det ud til, at der kommer flere aktiviteter, end vi har set i de seneste år. Det er derfor nødvendigt at tage flere bygninger i brug til beboelse til alle de kommende kollegaer, som ankommer i løbet af foråret og sommeren. Det er f.eks. planen at inddrage bygning #216, hvor bl.a. tillidsmandskontoret, SIK og Naverne har til huse, til beboelse. Til disse foreninger skal der så findes alternative lokaler. På nuværende tidspunkt er det planen, at tillidsmandskontoret flytter ind i det tidligere supervisorskontor i bygning #563. Det er endnu for tidligt at sige noget om, hvor SIK og Naverne skal flytte hen, men jeg forventer, at det bliver lokaler, som er lige så gode eller bedre, end det de fraflytter i #216. Dermed kan vi slå 2 fluer med et smæk, idet vi får flere boliger og bedre forhold til de forskellige foreninger.

Det højere aktivitetsniveau som kommer hen over sommeren, vil også stille større krav til, at alle bidrager til at få tingene til at gå op i en højere enhed. Jeg vil i den forbindelse gerne slå et slag for, at arbejdslederne i højere grad inddrager medarbejderne i planlægningen af det daglige arbejde. Hvorfor ikke bede medarbejderne om selv at komme med et oplæg til en vagtplan, som passer til behovet for afdelingens bemanning og opgaver? Dette vil give større mulighed for, at der bliver lavet en vagtplan, som alle er glade for. Ligeledes vil jeg opfordre medarbejderne til i større omfang at tage del i planlægningen af det daglige arbejde samt komme med konstruktive forslag, når der er forhold, de ikke er tilfredse med. Konflikter vil kunne undgås, hvis man taler om problemet og evt. kommer med en anden løsning i stedet for bare at kritisere.

På vej hjem

Med hunde i fart,
hjem over isen.
Mens sne som krystaller
hvirvles væk under slæden.

Han var storfanger på vej hjem.
I det fjerne kunne man høre
bopladsens andre hunde
melde hans ankomst.

Jette Falk

Et barn af Grønland

En fortælling om Randi Egedes barndom i Qaqortoq i 1975 - 1985

Af Maline Petersen

Randi er som enebarn vokset op hos sin mormor, der boede i eget hus i Qaqortoq (Julianehåb). Hun gik hjemme hos mormoren indtil 5-6 års alderen, hvorefter hun kom i børnehave. Udover skole og børnehave var der også fritidsklub, sportshal og forsamlingshus i byen. Disse faciliteter begyndte hun dog først at benytte omkring 10-års alderen.

Eftersom familien boede i et hus uden oliefyr og indlagt vand, måtte hun hjælpe til med at hente vand og skaffe brænde. Randi kan huske at det var skønt, at komme ned i stuen om morgenen, hvor mormor allerede havde tændt op i kakkelovnen, så hun hjalp gerne. Det arbejde fik Randi 5 kroner for i lommepenge om ugen, og det var mange penge dengang. Til trods for, at hun voksede op som enebarn, var der altid nogen at lege med og sove hos, idet både mosterens og naboens børn var jævnaldrende.

Engle passer på børn

Randi tilbragte som barn meget tid i naturen. Hun elskede at fiske og lege ved sin onkels båd. Randis mormor lærte hende tidligt at sy og hækle og siden at lave tøj til sine dukker. Disse færdigheder havde hun god brug for, da hun senere gik i lære som buntmager.

Familien var meget sammen, især i weekenden, hvor man tog på udflugter, fiskede og samlede proviant til sværere tider, man spiste altid grønlandsk mad, dansk mad blev kun serveret til højtidere eller i weekenden. Da vintertiden i Sydgrønland er varmere end i Nordgrønland, er det muligt at fiske og fange hele året.

I hele barndommen tog Randi hver søndag til gudstjeneste med sin mormor. Det var en særlig dag, hvor man tog pænt tøj på, og fik god mad. Når det var helligdag, fulgtes hele familien til gudstjeneste i kirken. Randi har i sin barndom lært, at engle passer på børn, derfor har de en særlig betydning for hende. I dag har hun en stor samling af engle i alle mulige afskygninger.

Gode dyder

Randi er glad for at være vokset op i en tid, hvor dyder som arbejde/samarbejde, fælles ansvarlighed var vigtige for at få hverdagen til at fungere, og hun mener, at det er den gode barndom, som har givet hende den værdighed og styrke, som hun besidder i dag.

Teknologien har for en stor del erstattet det sociale samvær og de traditioner, som hun havde i barndommen. Folk er mere ensomme i dag, og mange småting gøres til store problemer. Trods det at tilværelsen i dag er nemmere, er forventningerne til andre meget store. Unge af i dag går meget op i mærkevarer og dyre ting, i stedet for at fokusere på værdier som personlig udvikling samt at udvise ansvarlighed for sig selv og andre.

Randi har lige fået den nederste del af sin første nationaldragt, så den skulle straks prøves og vises for veninderne

Randi Egede på sit kontor i Pituffik

Kommunikation i Thule før og nu

Da jeg ryddede op i bladbunkerne i min barak, faldt jeg over et gammelt Pituffik News fra 2002 indeholdende en artikel skrevet af Jørgen Lakjer. Jeg tænkte, at det måske ville være interessant at fortælle nyansatte, hvor stort et fremskridt der er sket med kommunikationsforholdene på Thule i løbet af de sidste 10 år

Af Jørgen Lakjer

Mulighederne for at alle i dag på TAB kan komme i forbindelse med omverdenen er mangfoldige. Telefon, telefax, internet, e-mail og brug af mobiltelefon er nu efterhånden blevet en del af dagligdagen, og man kan have svært ved at forestille sig, hvorledes man før i tiden kunne leve uden.

Under mit første ophold på TAB i perioden maj 1966 og frem til juli 1971 var det praktisk talt umuligt for de ansatte at ringe hjem. Skulle man i kontakt med familien derhjemme foregik det enten pr. brev eller med et telegram fra Dundas Radio. Kort sagt, basen var dengang på det nærmeste isoleret fra omverdenen.

Den første telefonforbindelse mellem TAB og Qaanaaq blev oprettet i begyndelsen af 1980'erne. Der blev installeret en telefon på Base Hospital, der via en repeaterstation på toppen af Politikkens Bræ kunne komme i forbindelse med hospitalet i Qaanaaq, når der var behov for det. Forbindelsen var dog ikke altid helt pålidelig, men det var trods alt en begyndelse på en æra i bestræbelserne på at etablere telefonforbindelser i den nordlige del af Grønland.

Licens som radioamatør

Inden jeg igen rejste til TAB i 1978 havde jeg i mellemtiden fået licens som radioamatør og havde nu mulighed for via kortbølgeradio at komme i kontakt med omverdenen. Af den Danske Radio (Radio 5OZ20) lånte jeg en komplet kortbølge radiostation af ældre årgang, som man havde overtaget fra USAF. Betingelsen var dog at jeg skulle afholde et kursus for andre, der var interesseret i at blive radioamatører.

Interessen for at blive radioamatør viste sig at være enorm og langt større, end jeg havde forventet. Jeg startede det første kursus i efteråret 1978 med et hold på 28. Undervisningen foregik i Den Danske Radios lokaler i bygning 252 og 18 gennemførte kurset og fik deres licens ved telebestyreren for Dundas Radio, som dengang var den officielle myndighed for godkendelse af radioamatører på TAB.

Gittermast fra Camp Tuto

Nu er det imidlertid således, at en radiostation aldrig er bedre end den antenne, den er tilsluttet. Alle radioamatører på TAB med respekt for sig selv skulle have en ordentlig antenne, som ofte blev konstrueret og opsat med stor fantasi i toppen af en gittermast, der enten blev placeret ovenpå eller ved siden af barakkerne. Der var sjældent problemer med at få tilladelse til at installere antennerne. Man fremsendte blot en AF Form 322 (BCE Work Request) med en tegning over, hvor antennen skulle placeres og sørgede for at få den koordineret med USAF.

Civil Engineering delte dog ikke altid radioamatørernes begejstring for de mange fantasifulde antenneprojekter. Man var bekymret

for skader på bygninger og havde lidt besvær med at forstå vores entusiasme og glæde ved at forskønne bybilledet med de mange antenner.

Min egen antenne blev dog noget af et tilløbsstykke. I forbindelse med oprydning af Camp Tuto lejren ved indlandsisen i 1981 fik jeg tilladelse til at overtage en gittermast på 32 m. Masten blev "lagt ned" i marts måned ved at klippe bardunerne, hvorefter den med et brag og næsten uskadt lagde sig pænt tilrette i sneen. I juli måned gik turen atter til Camp Tuto, hvor jeg hjulpet af nogle venner fik masten adskilt i sektioner og transporteret til basen sammen med antenne- kabler og barduner.

Med behørig tilladelse fra USAF blev masten rejst i det åbne område bag ved Base Hospital. USAF stillede dog en betingelse, nemlig at der skulle monteres to røde lys (Obstruction Lights) i toppen af masten, og jeg fik besked på, at dem kunne jeg bare hente fra lageret i bygning 551!! USAF gav ligeledes tilladelse til at jeg kunne rekvirere en kran fra Pavements & Grounds, når masten skulle rejses, jo det var tider dengang.

I kontakt med hele verden

Selve antennen i toppen af masten var en Log Periodic antenne med 12 elementer, der dækkede næsten alle kortbølgeområderne, og som vejede 115 kg. Antennen kunne dreje rundt i alle retninger fra mit værelse i bygning 751. Jeg havde nu mulighed for næsten dagligt, via min radiostation, at tale med min far og svoger, der som jeg begge var radioamatører. Derudover havde jeg kontakt med radioamatører verden over.

Udover at have forbindelser med andre radioamatører blev jeg ofte involveret i følgende mere eller mindre officielle projekter, hvor der var brug for radiokommunikation. Etablering af ugentlig kontakt mellem USA og Ionosfære stationen i Qaanaaq via telefon til USA og radioforbindelse til Qaanaaq. Radiokontaktperson for Grønlands Geologiske Undersøgelser (GGU) i forbindelse med deres mange ekspeditioner i perioden 1980 – 1985 i den nordlige del af Grønland. Radioforbindelser til Station Nord og Danmarkshavn, når forbindelsesofficeren på TAB havde problemer med at komme igennem. Radioforbindelse i 1985 for DAC til oprydningsholdet "The Dirty Dozen" fra Roads & Grounds, som skulle indsamle 1.400 efterladte tønder ved Camp Red Rock i området nord for TAB ved Nunatarssuaq.

Opgaverne var mangfoldige og tog meget af min fritid, men de var spændende, og man havde en følelse af at have udrettet noget positivt med sin hobby til gavn og glæde for andre.

1995 var skelsættende

I midten af 80'erne gik det stærkt med indførsel af kommercielle telefoner på TAB. De mange relæstationer på vestkysten af Grønland og mulighederne for via parabolantennor og satellitter at komme i kontakt med omverdenen betød, at alle på basen nu kunne få installeret deres egen private telefon. I 1995 blev det endog muligt at se grønlandsk fjernsyn med danske nyheder, og senere holdt mobiltelefonerne og internettet deres indtog på basen.

Redaktionens spalte

"DHC7 er aflyst for i dag. Mere info senere, Mvh Lotte, BOPS." Denne meddelelse var at se i min mailbox, og det betyder på almindeligt dansk, at det forventede fly desværre ikke lander i dag - bedre held i morgen. Vi venter på "Skattepigerne", som skal hjælpe os med at udfylde vore selvangivelser. Det er jo så herligt med de her ugentlige beflyvninger for allerede i næste uge sendes et nyt hold ud og et nyt hold kommer ind. Vi er ikke misundelige på de ferierende, de går nemlig glip af noget, som vi andre skal opleve sammen med de nyligt tilbage-komne. Det første lys. Lidt lys har vi allerede set, men det helt rigtige lys over Sydbjerget er noget ganske særligt, som vi ser på og deler med hinanden. I denne omgang med håbet om, at denne sommer vil blive bedre end den sidste. Man kan vist roligt sige, at den var meget lyserød og meget fedtet.

Dårlig sommer eller ej, der er mange andre ting at glæde sig over. Vore Fyraftensmøder er stadig en bragende succes, og nu har ledelsen også gelejdet Leder- og Specialistmøderne af banen. Efter at vi alle er blevet spurgt, om vi mente, at der stadig var behov for disse møder. Jeg er en af dem, der mener, at Leder- og Specialistmøderne var unødvendige, især fordi vi får en meget tilfredsstillende orientering på Fyraftensmøderne. Jeg savner dog et forum for specialister - et samarbejdsfremmende forum, om man vil. De timelønnede har deres tillidsmandskollegium, med fællestillidsmanden i toppen, og en overenskomst, som regulerer alt fra løn og ferie til kost og logi, ja, jeg kunne blive ved. De har overenskomstforhandlinger og dermed indflydelse på egne vilkår som gruppe. De er også repræsenteret i samarbejdsudvalget, som jo også giver medindflydelse på såvel overordnede rammer, som hverdagssysler. De individuelt ansatte har, som betegnelsen indikerer, helt individuelle kontrakter, og betragtes derfor ikke som en gruppe. Da der altid findes en vis synergi i grupper, synes jeg, at det ville være en god idé at lave en "klub" for specialister. Vi har ikke en naturlig plads i f.eks. samarbejdsudvalget. Med et par repræsentanter til at aflevere input og fremlægge synspunkter i udvalget, ville der være en indlysende mulighed for, i et samarbejde med ledelsen, at påvirke vores hverdag i en anden udstrækning end hidtil.

Vi er nogle medarbejdere, som inden for den nærmeste fremtid vil rette henvendelse til jer via postboks eller e-mail adresser vedr. ovenstående, og vi håber, at I vil give jeres holdning til kende. Hvis det viser sig, at initiativet er en god idé, vil vi bede jer om aktivt at hjælpe os med at få klubben i den "rette rille", især i de indledende faser. Jeg glæder mig til at se, hvad der kommer ud af initiativet.

Jeg glæder mig også til at få længere og mere solrige dage, og lige nu er forventningens glæde, i udstrakt grad, vendt mod den 26. februar, hvor vi i vanlig festivalstil byder solen velkommen for alvor.

Således er der kun tilbage at fortælle dig, kære læser, at denne udgaves redaktionshold ønsker dig rigtig god læsning.

Hanne Skou Kristensen

Master Management Jobprofil

Af Finn Kjær Hansen

I uge 4 og 5 blev der på TAB afholdt kurser for Managers, Superintendents og en del Supervisors i anvendelsen af Master Management Jobprofil. Hvad er det så for noget, og hvad kan det anvendes til.

Jobprofilen hænger sammen med den persontest mange ansatte ved GC har fået foretaget inden ansættelsen på TAB. Men da en testprofil ikke i sig selv er "god" eller "dårlig", bør den altid ses i forhold til et konkret job. Derfor er det nødvendigt for den enkelte leder, der skal ansætte en ny person, at gøre sig klart, hvilke krav der stilles til adfærden, og hvilke egenskaber der især vil være vigtige for netop dét job på basen.

Jobprofilen hjælper med til at beskrive disse krav til jobbet, og derigennem bliver det lettere at finde en person, der lever op til kravene.

Dette værktøj skal være med til at sikre, at GC får de rigtige medarbejdere, samt at disse medarbejdere passer i den ledige stilling, og føler de får en udfordring i det nye job.

Værktøjet skal i første omgang anvendes til leder- og specialiststillinger.

First Light Festival

**Sat, 26 Feb @ Hanger 7
Festival Starts @ 1830
with DJ**

**Opening Remarks
by Col. Haven/MS Bülck
Dinner 1830-2000
AFE Band Plunge
2000-2300**

**TOW Club opens @ 2300
with DJ**

**Buses start running at 1730
Three drawings for
AAFES Stuff**

Vi siger velkommen til:

25. januar 2005

Hans-Ulrik Egede, Cook/Kitchenhelper Food Serv.
Brian Hansen, Mechanic, Vehicle Maintenance
Jan Anders Pedersen, Elev, Food Services
Lisbeth N. Pedersen, Nurse, Medical Clinic
Aase S. Møller, Nurse, Medical Clinic
Søren Bille, Emergency Physician, Medical Clinic
Sten R. Stender, Mechanic, Vehicle Maintenance
Thomas H. Jensen, Plumber, CE Entreprise
Frank H. Hansen, Electrician, CE Entreprise
Jan K. Nielsen, Freight Handling Specialist, Airport

1. Februar 2005

Louise K. Kümmel, Computer Support, Specialist, IT
Niels D. Jensen, Mechanic, Vehicle Maintenance

15. februar 2005

Bjarne Drøger, Supervisor, Vehicle Maintenance
Hans L. Lange, Mechanic, Vehicle Maintenance

Vi har sagt farvel til:

19. januar 2005

Edvard Danielsen, Painter

26. januar 2005

Bodil Slifsgaard, Production Controller,
Jens M. Kjeldsen, Supervisor
Katrine N. Sonnichsen, Bio Environmental Specialist
Janni B. Pedersen, Floater
Sonny M. Jacobsen, Nurse
Kasper M. Knudsen, Cook/Kitchenhelper
Thomas Munch, Freight Handling Specialist

1. februar 2005

Leif M.K. Olsen, Mechanic

9. februar 2005

Kent B. Lønbæk, Supervisor
Jens Hjul-Jensen, Superintendent
Per Heitmann, Electrician

Fra det gamle Thule

Køkken i barak #436

Baderum i barak #436

Sne og Hør – Sne og Hør – Sne og Hør

Hemmeligt bryllup

Beslutningen blev taget om fredagen, og brylluppet stod den efterfølgende tirsdag, på Løgstør Rådhus fem timer før rejsen tilbage til Thule skulle påbegyndes. Familien var ikke adviseret, så til stede var kun de to vidner, som også var gode venner.

Morten Larsen og Line Rasmussen mødte hinanden på Thule for ca. 11/2 år siden, og det var for at sikre hinanden i forbindelse med køb af lejlighed på Amager, at de valgte at gifte sig, inden de skulle tilbage til Thule.

Da familien endelig blev indviet i begivenheden, var der ingen sure miner af den grund, idet brudeparrets forældre på begge sider selv var blevet gift på samme måde.

Jubilæum

Den 24. januar 2005 havde Bodil Slifsgaard 5-års jubilæum. Da hun for 5. gang den 26. februar skulle rejse for-good, og derfor ikke kunne komme til det næste jubilæumsarrangement den 18. marts, mødte Inge W. Bülck op i Resources & Requirements for at gratulere hende.

Supervisor Karin W. Jensen holdt en meget positiv og personlig tale for Bodil Slifsgaard. Det blev til en hyggestund med kaffe, wienerbrød og kolleger. Bodil er stadigvæk ikke træt af Thule, så hun venter bare på, at man atter en gang skal sende bud efter hende, hun kommer gerne.

Rund fødselsdag

Denne kæmpe peberbøsse, surret til trappen, var sat op foran Barak 243 den 20. januar 2005.

På peberbøssen stod 30 år Allan og hurra. Slår man op i telefonbogen på intranettet under b243, kan man se, at der i barakken kun findes en Allan. Derfor et forsinket tillykke med 30-års dagen Allan Geertsen.

Vilde dyr har deres egen indre stormvarsling

Der blev trukket lidt på smilebåndet i personaleafdelingen, da jeg proklamerede, at man ikke skulle forvente den storm, som alle ventede på, hvis rævene stadig var ude.

Den 12. januar 2005 faldt jeg så over en artikel i BT, som understøttede min teori. I denne artikel blev det oplyst, at den nylige orkan i Danmark stort set ikke havde kostet nogle vilde dyr livet. Som under Asiens flodbølge havde dyrenes indre radar for længst advaret dem, og bragt dem i sikkerhed.

Præcis som i Asien under oversvømmelseskatastrofen, hvor kun ganske få vilde dyr døde i vandmasserne, viser erfaringerne fra de danske statsskove samme mønster. Både under den nylige orkanagtige storm og i 1999, da store områder skov væltede, så kom dyrelivet igennem uden problemer. Kronvildt, rådyr og andre af skovens dyr, som ikke kunne putte sig i skovbunden, fulgte deres instinkter og bragte sig i sikkerhed allerede, inden stormen slog til.

Det samme gør rævene i Thule distriktet åbentbart. Har man på fornemmelsen, at det bliver stormvejr, og har man ikke set en ræv i flere timer, så er stormen så godt som en kendsgerning.

Wivian Hedegaard

Hilsen fra en tidligere medarbejder

Af Helene Jacobsen (tidl. Carstensen)

At det kan være svært at forlade Thule og Grønland, er Morten og jeg nok de bedste eksempler på. Efter knap 4 år rejste Morten hjem i 2002, og efter lidt mere end 3 år rejste jeg hjem i 2004. Jeg er nok den af os begge, der har haft sværest ved at slippe Thule, og faktisk så tror jeg, at der vil gå mange år, før jeg har sluppet Thule helt. Jeg læser Pituffik News hver måned – hvor er det bare fedt med Internettet. På den måde kan jeg følge med i udviklingen i Greenland Contractors, og ikke mindst mindes "The Good Old Days". Jeg benytter lejligheden til at sende "rosen" til jer for at have etableret en flot, informativ og meget overskuelig hjemmeside. Thule var for mig medvirkende til en positiv personlig udvikling og ikke mindst til det faktum, at jeg i dag hedder Jacobsen til efternavn, men det har I jo allerede hørt og læst om. Hvor er det i øvrigt et flot hospital I har fået – godt for personalet og ikke mindst de patienter, der måtte komme.

Morten har fået et job som Station Manager for Det Norske Veritas (DNV) i Nuuk, og har siden 1. januar været i fuld gang med oplæringen som Skibs Surveyor fra kontoret i Fredericia. Inden beslutningen om at returnere til Grønland blev taget, havde vi begge gået og tumlet med ideen om at returnere til Grønland, men på hvilken måde, var vi ikke helt klar over. Og jeg skal da ikke være bleg for at indrømme, at Thule var op at vende i den forbindelse. Inden Thule blev bragt på banen, havde Morten dog søgt jobbet i Nuuk, og efter en lille måneds tid samt et par jobsamtaler var beslutningen om Nuuk taget.

At Nuuk ikke var helt fremmed for os, fandt vi bl.a. ud af, da vi i løbet af vores korte ophold mødte tidligere kollegaer fra Thule bl.a. Johs Rosing og andre ansatte hos Greenland Resources, Thomas Nicolajsen og Malene Lynge samt Lemmie og Oline. Desuden så jeg et lille glimt af Amalie Frederiksen, som tidligere var ansat som chauffør i VM.

Vi glæder os meget til afrejsen til september og til endnu et nyt kapitel i vores liv. Skulle nogen få lyst til at besøge os i Nuuk på Augusto Lyngesvej 8 engang efter september 2005, skal I være hjertelig velkommen.

